

okrasni pri držaju in krajši stanovski meč, ki je bolj podoben bodalu. V grobnici je bil pokopan kak grof ali baron z ženo in najbrž kak hišni prijatelj. Grobna najdba je iz dobe pred letom 1600. Na tem pašniku je stala protestantska cerkev, krog katere je bilo tudi pokopališče. Pri drugi grobnici gre za zadnje počivališče imenitnega dobrotnika cerkve. G. profesor Fr. Baš si je kot starinoslovski strokovnjak ogledal grobne najdbe in bo začel ta teden z načrtnim izkopavanjem nad gramoznico, ker je prepričan, da bo odkril še več grobov iz protestantske dobe.

Mesto Celje dobi avtomatsko telefonsko centralo. Na posredovanje poslanca Alojzija Mihelčiča dobi Celje v najkrajšem času avtomatsko telefonsko centralo.

»Buči, buči, morje adrijsko...« in veliki zvon na Trsatu zvoni! Priljubljeno romanje Slovencev k Mariji na Trsat, kjer je bila nekdanja hišica nazareške sv. Družine, bo tudi letos o binkoštih (v tehnični izvedbi Tujskoprometne zveze), združeno z veselimi izletom z ladjo po morju v prelepo Malinsko na Krku (in kdor bo hotel bo lahko šel tudi v Italijo na Reko in v Opatijo, če se priglasí in plača do 28. aprila). Toliko lepega in prijetnega še ni nudilo nobeno dosedanje romanje. Javite še danes po dopisnici svoj naslov romarskemu vodstvu »Po božjem svetlu«, Ljubljana, Sv. Petra nasip 17, da vam pošlje brezplačna navodila. 761

Čenj. čitatelje dravogradskega okraja opozarjamo na mali oglas prevaljske hranilnice pod razdelkom »Denar«.

Obžalovanja vredni slučaji

Po dvojnem krvavem dejanju izgovor na preobilni alkohol in jezo. V gostilni na Volfzetlu nad Mariborom je pila družba domačih fantov iz Vinarjev in delavcev iz mesta. V tej družbi je bil tudi 26 letni hlapec Franc Prejac, katerega so radi izzivanja pretepli in pognali iz krčme. V pijanosti in razburjenosti je Prejac pričakal v gozdu pri gostilni Slavec nad Tremi ribniki v Maribor se vračajočo družbo in je navalil nanjo od zadaj z ročico. S prvim

udarcem je zadel 26 letnega splavarja Ferdinanda Mlinariča iz Ribniškega sela s tako silo po glavi, da mu je počila lobanja ter se je pri priči zgrudil mrtev na tla. Z drugim udarcem je podrl na tla 22 letnega čevljarskega pomočnika Gašperja Goričana iz Vinarjev. Udarec mu je priletel po glavi in mu prebil lobanjo, na kar je zbežal v gozd. Goričana so mariborski reševalci takoj prepeljali v bolnišnico. Ubijalca so orožniki iz Košakov izsledili in zaprli. Dejanje priznava, zagovarja se pa s pijanostjo in jezo.

Kaznjene pobegnili. Pri snaženju pisarni na okrožnem sodišču v Mariboru je pobegnili na šest mesecev zapora obsojeni Kranjc Ignac iz Žikarcev. Kranjc jo je popihal iz jetnišnice, ker je sodišče zvedelo, da je ukradel osem koles in ima na vesti tudi še krivo prisego.

Hitro prijet rokovnjač. Dne 13. aprila zvečer je v Mariboru na križišču Koroščeve in Trubarjeve ulice iztrgal eni izmed dveh pogovarjajočih se žensk ročno torbico kmečki fant in zbežal. Napadena, odvetniška uradnica Marica Homovec, je zavpila na pomoč. Eden od mimo vozečih kolesarjev se je zapodil za beguncem, ga je kmalu dohitel ter predal stražniku. Gre za Rudolfa Mohorko iz št. Vida pri Ptuj. Plen kratkega rokovnjaštva je znašal borih pet dinarjev.

Vlom sredi Maribora. Zelo drzen vlom je bil izvršen v noči na 13. april sredi Maribora. Še neodkrit storilec — morda jih je bilo tudi več — je razbil z v cunjo zavitim kamnom veliko izložbeno okno trgovine Vlašič, ki prodaja fotografske potrebščine v Jurčičevi ulici. Odnesel je dva dragocena fotografska aparata in raznega materiala. Vlom je bil najbrž izvršen med tričetrt na dve in poltretjo uro zjutraj. — Drug vlom je bil izvršen v Loški ulici v delavnico krojača Vertnika. Vlomilec je razbil na dvorišču okno in izvlekel skozi železno omrežje tri obleke, ki so bile obsešene poleg okna. Škode je za 2000 din.

ASPIRIN
T A B L E T E

v novem

zavitku od celofana

Higijenski — zavarovane
proti nečistoti — pri pre-
lomu brez izgube!

Oglas reg. pod S. br. 5839 I. III. 1939.

Neznanci izropali viničarijo. Ivanki Kutnik iz Slov. Bistrice so odpeljali neznanci iz viničarije 300 litrov vina in so ji odnesli obleke ter drugih predmetov, tako da znaša skupna škoda 6000 din.

Star zakonski mož nagovoril dekle k umoru žene. V Zalogu pri Žalcu so odkrili zločin, kateri prav nič ne zaostaja za onim v župniji Nova cerkev, o katerem smo poročali zadnjič. Orožniki v Žalcu so zvedeli, da je umrla v Zalogu 11. aprila v groznih mukah in nenaravne smrti 78 letna Neža Štukovnik. Koj prva zaslišanja so razgrnila pred orožniki tole žalostno sliko na Štukovnikovi domačiji: Ivan Štukovnik, 66 letni gospodar, je imel nedovoljeno razmerje s 36 letno dekle Marijo Klepejevo,

Dnevnik z največjo naklado

Dnevnik z največjo naklado v Evropi je londonski »Daily Express«, ki ga prodajo vsak dan 2.400.000 izvodov. Kakor je list te dni sporočil na prvi strani, je zadnji mesec prodal povprečno več izvodov nego »Daily Mail« (poldrug milijon dnevne naklade), »Daily Telegraph« (700.000 izvodov) in »Times« (212 tisoč izvodov) skupaj. Tudi »Daily Herald« z dnevno naklado 2.000.000 izvodov in »News Chronicle« z naklado 1.400.000 se ne moreta kosati z njim.

60 letni novomašnik

Decembra 1938 je imel v cerkvi sv. Luka v vasi Lanoy pri Lilleu (v Franciji) novo sv. mašo 60 letni dominikanec, ki je šele pred nekaj leti stopil v red. Pri prvi sv.

V mrežah greha

15

»Ali si dobila moje pismo?« jo je vprašal Štefan. »O, kako sem srečen! V ponedeljek se bo začelo zame novo življenje. Nina, delal bom ko živina, samo da čimveč zaslužim. Denar bom štedil. Videla boš, da bom kmalu imel svojo točilnico in potem...«

Nina je razočarano molčala. Po glavi ji je blodila misel, da se po Štefanovem odhodu ne bo mogla zoperstavljati Kazimiru. To pa bi pomenilo konec njene sreče. Če bi Štefan ostal doma, bi ga morda pripravila do tega, da bi končala s Kazimirom. Ali pa bi pohitela in se skrivaj poročila. Ko bi Kazimir pozneje uvidel, da je zanj izgubljena, bi jo pustil morda pri miru in ne bi govoril o njej materi in učencem. Čim bolj je o tem razmišljala, tem bolj je zorel v njej sklep, da bo pregovorila Štefana, naj ostane doma.

Štefan je opazil, da ga Nina ne posluša. Nekam žalostno je vprašal:

»Nina, kaj ti je? Ali se ti morda ne dopade moja nova služba?«

»O, pač! Saj sem vesela,« je počasi odvrnila, »toda nočem se ločiti od tebe. Tako te ljubim, da niti en dan ne bi mogla vzdržati brez tebe. Štefan, ne zapusti me! Prosim, ostani pri meni!«

Štefan je bil vesel teh besed, toda njegov sklep je bil neomajen.

»Nina, o tem je prepozno govoriti. Sklenil sem, da se hočem rešiti tega pekla in sedaj imam ugodno priliko. Sicer pa ne bova dolgo ločena. Ker se bom marljivo lotil dela, se bom kmalu izučil in naštedil denar za lastno gostilno. Pa tudi gostilničar ne bom dolgo, ker se mi ta posel prav za prav ne dopade. Več hočem doseči. Angleško se bom učil. Potem bom preštudiral vse knjige in s tistim denarjem, ki ga bom prislužil z gostilničarstvom, bom začel s kako drugo stvarjo, ki bo človeštvu v korist, ne pa v škodo. Nekaj takega bi rad iznašel, kar bo osrečevalo vsakega človeka. Neko tako zdravilo, ki bo za vsako bol. Zdravilo bi prodal bogatinom, denar pa bi razdelil revežem. Za denar se pač vse dobi in v tej državi ima samo tisti veljavo, ki ima dosti denarja.«

»Štefan, vse to je lepo. A zaradi tega še ne odidi. Nekaj časa še počakaj!

»Ne! To se mora takoj zgoditi. Tovarni sem dal slovo in sem brez službe. Če bom čakal, ostarim in ne bom za delo.«

»Štefan, jaz se tako bojim brez tebe!«

»Česa se bojiš?«

»Kazimira.«

»Ali ti je spet kaj rekel?«

»Da, pretil mi je. Rekel je, da nikdar ne bom tvoja žena. Oh, on sovraži tebe in mene! Bog ve, kaj bo storil z menoj, ko boš ti odsoten. Bojim se, tako se bojim!«

»Pomiri se, Nina! Če ne bo miroval, bo nesrečno končal.«

doma od Sv. Miklavža nad Laškim. Da bi se za vedno odkrižal svoje stare žene in se poročil z za polovico mlajšo dekle, je zapeljal služkinjo k umoru. Marija Klepejeva je izpovedala orožnikom, da ji je prinesel Štukovnik iz Celja rumen prašek in ji naročil, naj daje njegovi ženi vsak dan majhno količino praška med hrano. Marija se je ravnala po tem navodilu. Nekoliko dni pred smrtjo pa je nasula gospodinjki celo kavino žlico strupenega prahu. Radi večje gotovosti smrti je mešala stari ženi med hrano še tudi žveplo in neke vrste »patiko«. Ivan Štukovnik je po aretaciji priznal, da je prinesel dekli nekakšen prašek in ji naročil, naj ga daje ženi med hrano vsak dan na noževi konici. Nikakor pa ni priznal, da je Klepejevo nagovarjal k umoru. Prav tako je zanikal tudi vse obteževalne okoliščine. Po zaslišanju je oddalo žalsko orožništvo oba zločinca okrožnemu sodišču v Celju v svrhu nadaljnega zasliševanja in sodbe.

Izpred sodišča

SMRTNA OBSODBA

Veliki senat celjskega okrožnega sodišča je obravnaval med občim zanimanjem dne 13. aprila primer roparskega umora, ki je lansko jesen nekaj časa razburjal celjsko okolico.

Na zatožni klopi je sedel 52 letni slikarski pomočnik Jurij Zabukovšek iz Dravnelj pri Celju, ker je lani 31. oktobra zastupil in zadržal ob Voglajni pri Celju 42 letno Ivanko Zakrajšek iz Milanovega vrha pri Čabru.

Po umoru se je polastil 10.000 din Ivančine gotovine, hranilne knjižice, vse njene obleke, perila in obutve. Zabukovšek se je klatil po tujini od leta 1909 do 1935, ko je dobil zaposlitev pri zlatarju Mihaelu Korenu v Trbovljah. Svojemu trboveljskemu gospodarju je kradel in se za bivanja v Trbovljah seznanil z ločeno posestnico Apolonijo Sovinc v Žepini blizu Škofje vasi pri Celju.

Spominki na sv. birmo!

Sv. birma je zakrament, zato je pray, ako daste mladini kot spominek na sv. birmo predvsem molitvenik in rožni venec!

Na zalogi imamo sledeče molitvenike:

- »Angelček«
- »Sveta pomlad«
- »Življenje mojega življenja«
- »Pri Jezusu«
- »Ključek nebeški«

Posebno pa Vam priporočamo najlepši slovenski molitvenik z mnogimi barvanimi slikami »Bogu hvala«. Ta molitvenik bo za vse življenje najboljši spremljevalec Vaših otrok! Preden kupite kak drug molitvenik, si oglejte tega!

Rožne vence imamo na zalogi vseh vrst in vseh barv: steklene, koščene, lesene, biserne, v škatlicah, v usnjati torbici.

Venci za birmanke, voščeni in svišeni!

Botrice, botri! Na dan sv. birme nimate časa kupovati, zato kupite te spominke že prej v prodajalnah

TISKARNE SV. CIRILA,
MARIBOR — PTUJ

Sovinčevi je lagal o svojih prihrankih ter bogastvu in jo pretental, da bi se z njim poročila ter odpotovala v Francijo. Ženska je bila previdna in je zahtevala od njega dokaze o premoženju.

Zabukovšek si je hotel pridobiti denar z ženitvenimi ponudbami. V »Jutru« objavljena in od Zabukovškega sestavljena ženitna ponudba je speljala v sleparjeve mreže tudi Zakrajšekovo. Pripeljala se je zgoraj omenjenega dne v Celje na sestanek z Zabukovšekom. Ob tej priliki je došlo do ro-

parskega umora. Koj po zločinu se je za-tekel morilec v Žepino k Apoloniji Sovinc, kateri je lagal, da prihaja iz Francije, od koder ji je prinesel nekaj osebnih stvari njegove pokojne žene in tudi precej svojega denarja. Iz žepa je potegnil šop bankovcev in je takoj naročil pet litrov vina. Čez nekaj dni sta Jurij in Apolonija odpotovala na Brezje na Jurjeve stroške.

Truplo roparsko umorjene Zakrajšekove je bilo najdeno lani na praznik Vseh svetnikov. Najdba je bila prvotno spremljana od raznih zagonetk in niti osebnosti niso mogli ugotoviti.

Smer za pravim storilcem je pokazal orožnikom Ivan Černič. Ta je vedel za sumljivo razmerje med Zabukovšekom in Sovinčevom. Zvedel je tudi, da je prinesel Jurij izvoljenki na dan umora nekaj ženske obleke in precej denarja.

Morilca so presenetili orožniki pri Sovinčevi. Ko so mu pokazali sliko umorjene, ga je to povsem zmedlo in je po kratkem oklevanju priznal grozen zločin.

Po zaslišanju prič in zdravniških izvedencev je bil Jurij Zabukovšek 13. aprila v Celju obsojen na smrt na vešalih. Obsodbe ni sprejel. Njegov branilec je vložil priziv.

*

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Ni se še dobro polegla govorica o poneverbi na občini, ki jo je zakrivil mlad uradnik H., že se časopisje polni z vestjo, da je višji sodni official Fridrik Štefan poneveril pri tukajšnjem okrajnem sodišču nad 400.000 din, a nekateri dopisniki celo smelo trdijo: za en milijon dinarjev. Kakor je obdolženec, ki se nahaja v preiskovalnem zaporu, sam priznal, je poneverjal nad deset let. — Minuli četrtek, 13. aprila, se je odpeljalo veliko število sezonskih delavcev v Nemčijo s trebuhom za kruhom. Naslednjega dne pa je šel transport za Francijo. — Zanimivo je opazovati nekatere voznike in kolesarje, ki se sedaj v začetku ne morejo privaditi cestnim pred-

»O, Štefan, če samo...«

»Kaj?« jo je prekinil fant.

Nina je globoko vzdihnila. Rada bi povedala, kaj je prevračala v glavi, a ni našla pravih besed. Zankrat je torej molčala o svojem načrtu. Namesto tega je še enkrat poskusila, da bi Štefana pregovorila.

»Prosim, Štefan — ostani! Ne pusti me same! Obupala bom brez tebe.«

»Ne, Nina, ne morem ostati! Zaman je vsaka prošnja! Zaradi tebe in sebe moram začeti drugo življenje.«

9.

Nini se je za izvedbo njenega načrta nudila ugodna prilika prej kakor je pričakovala.

Po deževnih dneh je spet nastopilo toplo vreme. Sončni žarki so odeli v zlato barvo pikertonske sive hiše. Narava je še enkrat zaživela pred zimskim spanjem.

Bilo je v petek opoldne. Pri Mateskasovih so vsa okna odprli na stežaj, da bi se stanovanje napilo svetlobe in toplote. Muhe, ki jih je bil prejšanji mraz pregnal, so zapustile svoja skrivališča in so zumljaje letale po sobah ter sedale na predmete, ki so jih obsijali sončni žarki. Tu in tam se je pokazal kak sumič in pijano poletaval. Vse stvari so še enkrat zaživele.

Tudi Kazimir ni bil izjema med drugimi stvarmi. Toplota je tudi njega poživila. K obedu je prišel v

novi sivi obleki in z rdečo ovratnico. Molče je obedoval in vmes bobnal z ного ali tolkel po mizi s pečatnim prstanom. Njegov pogled je nervozno blodil po sobi in se vedno na novo vrnil k Nini, ki je sedela na nasprotni strani mize. Imela je na pol zaprte oči in se je sklanjala nad krožnik, kakor da bi se samo za jed zanimala.

Nini so medtem blodile take-le misli po glavi: Kako toplo je! O, da bi bil Štefan tukaj! A niti pisal ni. Kaj neki dela? In zakaj ta neznosni Kazimir venomer tako buli vame? Ali ne vidi, kako mi je to zoprno?

Ninina mati ni mogla trpeti molka in je veselo besedičila o dnevnih dogodkih. Nina je sumila, da je vzrok njene veselosti dejstvo, da je Štefan odsoten. Ali morda kujeta s Kazimirom kake naklepe zoper njo?

Proti koncu obeda je mati, ki je najprej končala z jedjo, odšla v kuhinjo pomivat. Nina in Kazimir sta srebrala črno kavo. Dekle je sedaj dvignilo glavo in hladno pogledalo Kazimira. V njegovih očeh, ki so bile nepremično uprte vanjo, je opazila neko novo potezo. Zdelo se ji je, da se je Kazimir, ki je prej nastopal kot dobri varuh male Nine, spremenil v zver, ki hlepi po plenu.

»Hm!« je mislila, »tudi ta je tak ko drugi. Vsi so enaki. Živali! Ve, kakšno razmerje je med menoj in Štefanom, a mi vendar ne da miru, kakor da bi me smatral za tako pokvarjeno.«

daritvi sta mu stregla njegov sin in nečak, oba duhovnika. Navzoči pa sta bili tudi dve hčerki, obe redovnici iz reda benediktink. »Duh veje, kjer hoče...«

Nenavadna znamka

Grönlandija bo prvič v svoji zgodovini izdala lastne znamke. Doslej so tam uporabljali danske znamke. Grenlandske znamke bodo okrašene s severnim medvedom. Kazale ga bodo na plavajoči ledeni plošči. Grenlandci pa seveda niso bogve kako izdatni uporabniki pošte. Vseh skupaj je kakšnih 10.000 in ti napišejo letno povprečno 3000 pisem. Večji del tega gre na račun Evropejcev, ki jih na otoku živi kakšnih 250. Evropejci, ki hočejo v to deželo, morajo v ostalem dobiti posebno dovoljenje za naselitev.